

RECUERDO Y GRATITUD

(Discurso de la presidenta de Eslovenia Unida, Señora Alenka Jenko de Godec, en el acto del descubrimiento de la placa recordatoria en la iglesia de Santa Julia)

Hoy nos reúnen en este acto el recuerdo y la gratitud. Recuerdo de esos años finales de la década del 40, cuando los refugiados eslovenos pisaban por primera vez las orillas del Río de la Plata. Atrás quedaban los terribles años de la guerra, los horrores de una revolución atea, la tragedia del genocidio y el hambre de los campos de refugiados. La Argentina los recibía con los brazos y el corazón abiertos, para que aquí iniciaran una nueva vida.

Lejos de la patria natal, ellos sentían la necesidad de mantenerse unidos, de compartir vivencias. Pero también había que atenderlos pastoralmente y asistirlos socialmente. Comenzó a funcionar la Misión Católica. Se creó la Sociedad Eslovena. Se editó el semanario Eslovenia Libre... Todo eso requería un espacio físico, donde desarrollar tanta actividad.

Fue la Iglesia, a través de la parroquia Santa Julia y su párroco Román Figallo, quienes brindaron techo y amparo a la colectividad eslovena en sus primeros pasos en el país. En el solar de la calle Víctor Martínez 50, entre estas paredes, transcurrieron ocho años de labor, de esforzada siembra y una fructífera cosecha, bendecida por Dios y por la Virgen.

A los 60 años de ese encuentro de dos mundos, realizado a la sombra del amor a Dios, que es amor al hermano, al pobre, al desamparado, queremos protagonizar un pequeño homenaje, que nos surge desde lo más profundo del corazón y se expresa en la palabra GRACIAS: por la comprensión, por la ayuda, por el amparo, por esa mano tendida desde el corazón.

Que esta placa, que descubrimos hoy, sea testigo permanente de la gratitud de la colectividad eslovena a Dios, a la parroquia Santa Julia y a quienes aquí cumplieron y siguen cumpliendo el mandato del amor cristiano.

SPOMIN IN ZAHVALA

(Govor predsednice Zedinjene Slovenije, Alenke Jenko Godec, ob razkritju spominke plošče v cerkvi svete Julije)

Danes nas pri tem srečanju družita spomin in zahvala. Spomin na tista leta ob koncu štiridesetega desetletja, ko so slovenski begunci prvič stopali na obalo reke Srebra. Za njimi so ostala strašna leta vojne, grozote brezbožne revolucije, tragedija poveljnih pobojev in lakota begunskih taborišč. Argentina jih je sprejela z odprtimi rokami in srcem, da bi tukaj začeli novo življenje.

Daleč od rodne domovine so čutili potrebo, da bi ostali povezani, da bi delili usodo. Treba pa jih je bilo tudi duševno oskrbovati in socialno podpirati. Začelo je delovati Slovensko dušno pastirstvo. Ustanovilo se je Društvo Slovencev. Začel se je tiskati tehnik Svobodna Slovenija ... Potrebni so bili prostori, kjer bi potekala vsa ta dejavnost.

Cerkev je bila tista, ki je po fari svete Julije in po župniku Romanu Figallu posredovala streho in zatočišče slovenski skupnosti pri njenih prvih korakih v novi deželi. V stavbi na ulici Víctor Martínez 50, med temi stenami, je poteklo osem let delovanja, požrtvovalne setve in plodne žetve, ki sta jo blagoslovljala Bog in nebeška Mati.

Ob šestdesetletnici tega srečanja dveh svetov, ki je potekalo v senci ljubezni do Boga, ki je ljubezen do bližnjega, do revnega, do zapuščenega, želimo izvesti ta skromen poklon, ki nam vre iz dna srca in se izraža v besedi HVALA: za razumevanje, za pomoč, za pribežališče, za roko podano iz srca.

Naj bo ta plošča, ki smo jo danes odkrili, nenehna priča hvaležnosti slovenske skupnosti Bogu, fari svete Julije in vsem, ki so tukaj izpolnjevali in še izpolnjujejo zapoved krščanske ljubezni.

Komisije so potrdile ministre

Pristojni odbori Državnega zbora so do tega torka 18. novembra že podprli ministrske kandidate, ki jih je predstavil mandatar Borut Pahor. Ob tem so kandidati za ministre, ki jih mora sedaj plenarno potrditi Državni zbor, že podali prve izjave in začrtali smer delovanja.

Samo z znižanjem davčnih stopenj ne bomo nič naredili, je ocenil prihodnji minister za gospodarstvo Matej Lahovnik. Sam zato predlaga razbremenitev gospodarstva v obliki znižanja prispevkov za socialno varnost. Znižanje prispevne stopnje za pet odstotnih točk bi po njegovih izračunih za delodajalce pomenilo približno 650 milijonov evrov prihranka. „Če je proračun res

izravnal, potem ne vidim težav, da tega ne bi naredili,“ je dejal.

Kot ključno usmeritev gospodarske politike v prihodnjem obdobju je Lahovnik izpostavil spodbujanje odprtega trga in konkurence. Pri tem mora biti poudarek na spodbujanju najpomembnejših dejavnikov konkurenčnosti slovenskega gospodarstva, je dejal kandidat za ministra.

Kandidatka za ministrico za notranje zadeve Katarina Kresal je med drugim napovedala, da bo ob prevzemu ministristva takoj pristopila k izdajanju odločb izbrisanim, čemur so opozicijski poslanci, med njimi Branko Grims (SDS), nasprotovali. Kresalova je napovedala, da

bodo k uresničevanju ustavne odločbe pristopili takoj. Kresalova je napovedala tudi ponoven pregled pravilnikov o verski oskrbi.

Mitja Gaspari, kot kandidata za ministra za razvoj in evropske zadeve, je za glavno nalogo v prihodnjem mandatu zastavil okrepitev razvoja države, koordinacije evropskih zadev in črpanja sredstev EU.

Odbor DZ za notranjo politiko, javno upravo in pravosodje je po zaslišanju kandidata za ministra za pravosodje Aleša Zalarja podprl z 11 glasovi za in šestimi proti. Zalar je ena spornih osebnosti nove vlade, saj se je proti njegovi kandidaturi ostro izrekla SDS in tudi civilna družba Združeni ob lipi sprave.

Škof Stres izraža zaskrbljenost

Ob vseh trenutnih resnih vprašanjih, sploh finančni in gospodarski krizi, bo prihodnja vladajoča koalicija verjetno odpirala tretjerazredna vprašanja, ki bodo ljudi odvrčala od resnih problemov, je v Bruslju dejal celjski škof Anton Stres. Dodal je, da se boji „grobe, grde, škodljive manipulacije in politizacije Cerkve“.

Stres, ki se je v Bruslju udeležil jesenskega plenarnega zasedanja Komisije škofovskih konferenc EU (COMECE), je dejal, da je bila Cerkev zelo zadovoljna v predvolilnem času v Sloveniji, saj takrat ni bila predmet predvolilnih obračunavanj. Zdelo se je, kot da gre za korak naprej, a „zmotili smo se v pričakovanjih“, je poudaril in dodal, da se v Sloveniji odpre vprašanja narodnoosvobodilnega boja ali Cerkve, če se želi ljudi spreti.

Verjetno je bodoča vladajoča koalicija že poskrbela, da bo „z odpiranjem nekih popolnoma tretje- oziroma četrtorazrednih vprašanj poskušala obrniti pozornost glede bistvenih vprašanj“, pričakuje Stres. Kot je dejal, se je to že dogajalo v preteklosti, ko je tranzicijska levica „pridno lastninila družbeno premoženje“, pri tem pa se je izpostavljalo bogastvo cerkve.

„Spet se bodo odprle neke teme - o ločitvi cerkve od države in ne vem še o čem vse, zato da se bo ljudske množice obračalo od nekih resničnih problemov,“ je poudaril Stres.

„Hude čase“ sicer Stres in ostali udeleženci zasedanja Komisije škofovskih konferenc EU v Bruslju pričakujejo zaradi finančne in gospodarske krize. Kot so poudarili ob koncu plenarnega zasedanja, trenutna finančna kriza odkriva resno duhovno krizo, saj so vrednote kapitalizma povsem napačno postavljene. Vrednota človekovega dela je postavljena v ozadje, v ospredju je namreč dobiček.

Finančna kriza ni le posledica nezadostne preglednosti in pomanjkanja pravne odgovornosti, ampak odraža krizo socialnega modela, je poudaril predsednik COMECE, škof Adrianus Van Luyn. Dejalo je, da je finančna kriza pravzaprav priložnost za razmislek o načinu življenja, ki je preveč usmerjen v potrošništvo.

Komisija škofovskih konferenc EU je izpostavila še pomen nedelje kot dela prostega dneva oziroma dneva za počitek. Cerkev si prizadeva, da bi v direktivo o delovnem času zapisali, da je dela prost dan „načeloma nedelja“, čeprav je omemba nedelje v tem aktu že izpadla.

V vsakem primeru se rešitev da doseči, je prepričan škof Stres, ki je skupaj s kolegi spomnil, da je dobro izpostaviti en dan, saj lahko tega skupaj preživi vsa družina, vključno s prijatelji. Kaj nam pomaga, če je en dan doma oče, drugi dan mati, v nedeljo pa otrok, je sklenil.

Novakova, nova predsednica NSi

Delegati občinskih odborov NSi so na predčasnem volilnem kongresu v soboto 15. novembra z 207 glasovi za in 28 neveljavnimi glasovnicami dosedanjo vršilko dolžnosti predsednice stranke Ljudmilo Novak izvolili za novo predsednico. Pred tem je edini protikandidat Franc Vovk umaknil svojo kandidaturo.

Predhodno je Vovk Novakovi očital, da ne more iz Bruslja, kjer je evropska poslanka, voditi stranke. Ta je očitke zavrnila, češ, „Vidimo, da je nekdo iz Bruslja celo zelo uspešno vodil stranko,“ v namigu na zmagovitega Boruta Pahorja.

Za nove podpredsednike stranke so bili imenovani Jožef Horvat s 126, Anton Kokalj s 110 in Marjetka Uhan s 105 glasovi. Nova predsednica sveta stranke je postala Mojca Kucler Dolinar z 222 glasovi.

Med svoje prve korake v novi funkciji je predsednica NSi navedla prenovno organizacijo stranke, sklic izvoljenih organov, razdelitev nalog ter spremljanje in komentiranje - tudi s konstruktivnimi pripombami - dogodkov v Sloveniji in po svetu. Prioriteta Nove Slovenije pa bo krepitev strankine identitete v smeri krščanske demokracije.

Na vprašanje o obetih na naslednjih volitvah v Evropski parlament je dejala, da je po analizah njihov domet okoli 15 odstotkov volilnega telesa. Predsednica NSi verjame, da se bodo, v kolikor bo stranka delala dobro, „temu tudi kmalu približali“. Konkretno na evropskih volitvah pa vidi dobre možnosti, tako da upajo vsaj na ponovitev rezultata prejšnjih volitev.

Berlusconi odklanja

Italijanski premier Silvio Berlusconi se v Trstu, kjer bo potekal italijansko-nemški vrh, ne bo sestal s predsednikoma krovnih organizacij slovenske manjšine v Italiji, Rudijem Pavšičem in Dragom Štoko. Slednja sta Berlusconi minuli teden zaprosila za srečanje, na katerem sta ga želela seznaniti s položajem manjšine.

Kot so sporočili iz Slovenske kulturno-gospodarske zveze (SKGZ) in Sveta slovenskih organizacij (SSO), so iz kabineta predsednika italijanske vlade prejeli obvestilo, da se Berlusconi zaradi natrpanega programa ob vladnem vrhu Italija-Nemčija ne bo udeležil ses-

Ljudmila Novak, nova predsednica NSi

tati s predsednikoma krovnih organizacij.

Predsednik SKGZ Pavšič in predsednik SSO Štoko sta zato italijanskemu premieru poslala pismo, v katerem znova opozarjata na pereča vprašanja slovenske manjšine v Italiji. V njem tudi izražata upanje, da ju bo Berlusconi spriči resnosti težav, s katerimi se sooča slovenska manjšina, čimprej sprejel na sedežu vladne palače v Rimu.

Predsednika tudi izražata pričakovanje, da bodo na avtocestni trasi, ki poteka po gorškem in tržaškem ozemlju, čimprej postavljeni dvojezični napisi.

SLOVENCİ V ARGENTINI

ODKRITJE PLOŠČE PRI SVETI JULIJI

Hvaležen spomin

Na večer pretekle nedelje 16. t. m. smo se udeležili svete maše in spominskega obreda v farni cerkvi svete Julije. Kot smo že pisali v našem tedniku, je tam potekala prva organizirana dejavnost naše skupnosti po prihodu beguncev v Argentino leta 1948. Ob šestdeseti obletnici smo se želeli Slovenci zahvaliti fari, ki nam je tako velikodušno nudila zavetje, ko smo začeli graditi temelje našega organiziranega življenja.

Bilo je 25. januarja 1948. V dvorani te fare je potekal ustanovni občni zbor tedanjega Društva Slovencev. Po zaključku se je rojakom pridružil tudi krajevni župnik Román Figallo in Slovincem ponudil, da se začasno nastanijo v delu farnih prostorov, v stavbi na cesti Victor Martínez 50. Tista „začasnost“ je trajala več kot osem let. V teh prostorih je delovalo slovensko dušno pastirstvo, urad Društva Slovencev, ki je bila tudi neka vselitvena komisija, uredništvo tednika Svobodna Slovenija in še vrsta drugih ustanov in dejavnosti. Sveta Julija je bila tudi nekako „slovenska cerkev“, saj se je večina krstov in porok rojakov izvedla prav tam. Med drugimi, je bil tam krščen sedanji nadškof v Corrientesu, msgr. Andrej Stanovnik.

Sedanji župnik msgr. Antonio Aloisio je že pred časom ponudil, da bi v spomin na ta „mimohod“ Slovenci vzdali tam spominsko ploščo. To smo izvršili preteklo nedeljo. Če upoštevamo vse dejavnosti teh dni in te nedelje, je bila številna udeležba rojakov kar presenetljiva. Prišli so iz vseh naših krajevnih skupnosti in mnogi so se še spominjali dogodkov, ki so potekali v tej cerkvi in v farnih prostorih.

Ob sedmih se je začela sveta maša, ki jo je v španskem jeziku daroval delegat slovenskih dušnih pastirjev msgr. Jure Rode ob somaševanju krajevnega župnika. Ta je že v uvodu zbranim podal na kratko

Msgr. dr. Jure Rode med blagoslovom

zgodovino slovenske prisotnosti na fari in vse okolišičine vojne, begunstva in vselitve. V toplih besedah se mu je zahvalil msgr. Rode, ki je potem tudi v pridigi, ko je razlagal evangelij o talentih, omenjal dobrotno darovanje sedaj že pokojnega župnika in njegovih faranov. „Kdo bi danes za osem let dal na razpolago take prostore skupini neznanih vseljencev?“ se je spraševal. Tudi pri prošnjah vernikov je župnik Aloisio posebej prosil za slovensko skupnost in za vse pokojne Slovence v Argentini.

Čeprav je bila maša v španskem jeziku, smo peli tako argentinske kot slovenske mašne pesmi. Ljudsko petje je vodil moški zbor, ki ga je posebej za to priložnost sestavil Andrej Selan. Lepo so odmevale naše melodije v velikem svetišču in posebej mogočno je donela zahvalna pesem „Hvala večnemu Bogu“, ki je zaključila bogoslužni obred.

Takoj po maši sta se duhovnika in zbrani slovenski ter argentinski verniki podali k vhodu v cerkev. Tam je na levi strani bila še zakrita spominska plošča. Odkrila sta jo bivši predsednik Zedinjene Slovenije, g. Božidar Fink in sedanja odbornica društva in predsednica Zveze slovenskih mater in žena, gospa Pavlina Dobovšek. Oba sta bila udeležena v življenju skupnosti, ko je ta še delovala „na Martinu“. Nato je ploščo blagoslovil msgr. Rode.

Napis na plošči pa je v prevodu sledeč:

„Društvo Zedinjena Slovenija ob svoji 60. obletnici in slovenska skupnost v Argentini, izrekata zahvalo župniji svete Julije za razumevanje in zatočišče, ki sta jih bili deležni ob začetkih svojega delovanja v Argentini. 1948 - 2008“.

V imenu društva Zedinjena Slovenija in celotne skupnosti spregovorila še predsednica Alenka Jenko Godec. Njene besede objavljamo na uvodnem mestu.

Po stari slovenski navadi smo se zadržali v pogovoru

MENDOZA

Obisk Klemena Žumerja

V petek 7. novembra nas je v Mendози obiskal Klemen Žumer, svetovalec Evropske ljudske stranke v Evropskem parlamentu v Bruslju. Klemen Žumer je prvi pomočnik Lojzeta Peterleta v tamkajšnjem parlamentu in podpredsednik za Slovence po svetu pri stranki Nova Slovenija.

Namen njegovega obiska je bilo srečanje in razgovor s slovensko mladino. Posebno sta ga zanimali dve vprašanji: kaj lahko naredi Slovenija za nas in kaj lahko mi naredimo za Slovenijo.

Kot uvod v prvo vprašanje smo skupaj gledali film o Evropski uniji v katerem smo podrobno odkrili prostor, ki ga danes zaseda Slovenija v Evropi in kako pomembno je biti član Unije. Govorili smo o možnostih študija, štipendij in bodočega poslovanja, ne samo v Sloveniji marveč tudi v drugih državah Evrope.

Na drugo vprašanje, kaj moremo mladi nuditi Sloveniji, nam je svetovalec povedal svoje mnenje. Priporočil je, da bi bilo potrebno, da bi mi poročali mladini v Sloveniji našo zgodbo, ohranjanje kulture, vere in vrednot ki so med in po drugi svetovni vojni bile v Sloveniji zamolčane nad petdeset let. Zanimal se je, če bi mendoška mladina bila pripravljena te dogodke prikazati slovenski mladini.

Srečanje je bilo zelo pozitivno posebno ker smo spoznali, da v Sloveniji narašča zanimanje za polpreteklo zgodovino. Vse to bo mogoče razjasniti, če pridemo v stik s sodobniki v Sloveniji in jim posredujemo tisto življenjsko zgodbo, ki je njim bila skrita in zamolčana.

Nikolaj Štumberger

pred cerkvijo. Ni manjkalo spominov na tista prva leta, ko so se rojaki s tesnobo v srcih življali v neznani svet. Odhajali pa smo s posebnim občutkom, da smo se dotaknili nečesa velikega in globokega, delca naše izseljenke zgodovine, ko je za nas, brezdomce, skrbela božja Previdnost.

t.m.

G. Božidar Fink in g. Pavlina Dobovšek odkrivata spominsko ploščo

Predsednica ZS Alenka Jenko Godec, župnik msgr. Aloisio in delegat dr. Rode

OSNOVNOŠOLSKI IZLET

Lepo vreme, čudovita družba!

Pričakovani dan je prišel! Tako kot vsako leto, si vsi učenci osnovnih šol iz velikega Buenos Airesa želijo na izlet! In učiteljice tudi!

Vreme je bilo odlično. Sončno, a ne preveč, ker tako kot pravi pregovor: Več kot ima leto dni, se v oktobru vreme rado spremeni! Počasi in z velikim navdušenjem smo prihajali na pristavo očetov lazaristov v Glewu.

Letos smo se domenili, da bi imeli mašo pri Marijinem oltarčku med drevesi. Malo čez deseto uro je bil oltar nared. Ga. Kristina je imela pripravljene strune in takoj smo z močnim glasom zapeli „Danes je dan ...“. Tudi g. Jože Bokalič je tako začel s sveto mašo: „... seveda, danes je dan, tisti dan, ki ga je dal Gospod, tisti dan, ki ga nam je On podaril, da bi ga preživeli v

naravi med prijatelji. Zato moramo biti vedno hvaležni Bogu, ker nam je On dal ta dan in vse druge dneve v našem življenju“.

Ko je bilo konec maše so fantje že držali žogo v rokah, saj niso mogli čakati več časa! Deklice so se pa po svoje zabavale: malo z vrvo, z risanjem, nabirale so rožice in storže ...

Učiteljice pa so zvesto poklepetale, seveda z matejem, saj nekatere se vidimo samo ta dan! Za kosilo je bilo vse na razpolago: patiji, sendviči, sadje in, kot vedno, sanmartinčani so preskrbeli asado. Pri njih smo lahko dobili klobase, krvavice, priželjce in še katerokoli mesno dobroto.

Nekateri fantje so med kosilom držali v eni roki žogo v drugi pa sendvič in ni bilo časa za jed. Takoj po kosilu se je igranje vrstilo naprej. Fantje so komaj spustili žogo

in ... še enkrat brcat!

Deklice so po kosilu organizirale med dvema ognjema in po končani tekmi še odbojko z učiteljicami. Glede kolegic pa smem reči da, ko mladost izgineva ... (a ne zamerit, jaz se zato nisem igrala!).

Nekateri otroci so se igrali na peskovniku, se drsali po pesku in gradili hišice in gradove. Najmlajši so se družili za iskanje mavrice (igra, pri kateri, po naročilu učiteljice, iščejo različne predmete). To so bili urni pri iskanju mravljic, papirčkov, rožic, vej, in vseh mogočih reči!

Otroci so bili žejni; seveda so pili in tudi sladoled je bil na vrsti! Čokoladni sledovi okrog ust so pričali, da je bilo prav gotovo vse izvrstno. Drug za drugim so se vrstili, saj oni sploh ne vedo kaj so kalorije! Po pravici povedano, jih me tudi nismo

štele, ko smo si razdelile darila kot vsako leto: bombone, jagode, pecivo. Na razpolago je bila kava in tudi malo jabolčnika, da smo lahko nazdravile!

Kako lepo je se igrati in preživeti dan s prijateljem! Škoda,

da čas tako hitro mine! Počasi smo se poslavljali, a brez fotografije za v časopisje ni šlo: 240 otrok kot mravljice na sliki. Iz Balantičeve šole 69 otrok, iz Baragove šole 33, iz Jurčičeve 8, iz Prešernove 36, iz Rožmanove 24 in iz Slomškove šole 70 otrok. Učiteljic je bilo 33 (ena tretjina vseh). Starši so tudi spremljali in pomagali; bilo jih je 18.

Otroci, čas je, da se poslovimo. Naslednje leto se še kaj vidimo, saj počitnice so takoj na okrog!

Prav lepo je bilo gledati utrujene glavice, kako so se ena za drugimi vrstile na avtobus. Domov gremo, a se zopet vidimo. Saj res! Nekateri bomo skupaj v Cordobi preživeli lepe dneve tudi v prijateljski družbi!

LvS

PRISTAVA

Koncert pevskega zbora Lubnik

V soboto, 25. oktobra 2008, na predvečer naše obletnice, smo Pristavčani že od rane ure zaskrbljeno dvigali pogled v nič kaj prijazno nebesno zaveso. Njeno kodrasto obličje in teža vlage nista bila ravno porok za lepo pomladansko vreme. Ker smo pa pač že vajeni vtihotapljanja dežja na naše prireditve, smo goreče prosili, da vsaj ne bi preveč lilo. Pristava je namreč gostila Kulturno društvo Pevski Zbor Lubnik iz Škofje Loke in zborov pianissimo bi bil seveda lepši brez spremljave neprijetnega trkanja deževnih kapljic na strešno pločevino. A skrb ni bila potrebna, ker se je nebo zjasnilo, še bolj pa obrazi pristavskih odbornikov.

Ob pol devetih zvečer smo se zbrali v dvorani in pogled nam je obstal najprej na lepih, novih stopnicah za zbor, ki jih je krasilo cvetje in okrasni grmički. Tajnica društva gospa Metka Gaser Kopač je pozdravila vse navzoče, nakar je podpredsednik Matjaža Čeča, ki je nadomeščal službeno odsotnega predsednika, izrekel dobrodošlico veleposlaniku RS prof. Avguštinu Vivodu in gospe, škofojeloškemu županu gospodu Igorju Drakslerju, pevcem in poslušalcem.

Slovenski pevski zbor Lubnik sestavlja trenutno štiriinštirideset pevske moči, od katerih se jih deset ni moglo udeležiti turneje. Poleg dirigenta ing. Andreja Žagarja, je prišlo med nas osem sopranov, deset altov, osem tenorjev in osem basov. Podarili so nam zelo pester program, ki ga je napovedovala altistka gospa Marina Bohinc.

V prvem delu so nam zapeli najprej tri koroške narodne: Gorčez izaro (M. Hubad), Ko v hrib k svoji dečvi grem (R. Gobec), Stoji hartelc zahrajen (O. Dev), nato istrsko Dajte, dajte (A. Kumer) in Oj, Božime - Sdrindulaile (U. Vrabc-Danielli). Sledili sta Slavček (S. Gregorčič-J. Aljaž) in Bodi zd-rava, domovina (J. Razlag-B. Ipa-vec). Solistične vložke sta zapela tenor ing. Andrej Žagar in baritonist Rok Kafol. Prvi del so končali s pesmijo Pod jasnim nebom, ki jo je na Cankarjevo besedilo uglasbil R. Simonitti. Pevce smo za lepo izvajanje nagradili z navdušenim in dolgim aplavzom.

Med odmorom so nastopili Poljanski orgličarji, ki so vsi člani zbora. Na pobudo dr. Ivana Tavčarja so se s to umetnostjo pričeli ukvarjati že leta 2006. Da bi čim hitreje napredovali v igran-

ju orglic oz. ustne harmonike, so naprosili akademskega glasbenika in skladatelja Vladimira Horvata iz Ljubljane za strokovno pomoč. Skupino sestavljajo Valentin Bogataj, Jože Dolenc, Milan Krek in Anton Krek, ki je njen vodja.

Zaigrali so nam nekaj pesmi, spletenih v venčke in sicer Kje so tiste stezice/Pastirče mlado, Lepa Anka/Fantje po polj' gredo, Snoč pa dav/Poljanska fara, Čez tri gore/Kaj nam pa morejo in Dekle na vrtu/Kaj ti je deklica/Igral sem na orglice. Tudi oni so bili deležni burnega ploskanja.

Za njimi je nastopil moški zbor in zapel dve pesmi: Oj, Triglav, moj dom ter Soči (na Gregorčičevo besedilo). Zatem se je pevcem pridružil spet ženski del zbora in tako so v polni zasedbi izvedli drugi del koncerta. Izvajali so sledeče pesmi: Lipa (M. Vilhar-L. Lebič), Triglav (J. Fleišman), Pod rožnato planino (M. Tomc), Planinska (J. Resman-Anton Foerster), priljubljeno popevko V Tamar, Bratci veseli vsi (U. Vrabc), Zdravljica (A. M. Slomšek-M. Bajuk), Na Vipav-

GOSPOD JOŽE RAZMIŠLJA

Skupno delo

Najprej pomeni, da je to delo vseh in da je v korist vseh. Vsi imamo sposobnosti za delo, mlajši, pa tudi starejši. Vsi imamo potrebno poznanje, izobrazbo in nekatere, večje ali manjše, izkušnje. Imeti moramo pa seveda tudi voljo za delo. V življenju moramo hoteti vsaj nekaj dobrega napraviti.

Delo pa ima večji in bolj gotov uspeh, če je skupno in ne samo posamično. Če vsi delamo, če delamo skupno in če vsi delamo za dobro in v korist vseh. Tako bomo vsi lahko pričakovali lepšo prihodnost.

Posameznik more marsikaj ustvariti, ker je za to sposoben. To je res. A več teh lahko več dosežejo, če delajo skupno, če so povezani, če računajo drug na drugega, če si pomagajo, če iščejo koristi vseh, nikdar pa samo sami sebe.

Skupno delo ni delo za posameznike ali njihove družine. Nihče naj ne gleda samo na sebe. Prilika o talentih nas o tem jasno uči. Prejeli smo jih in moramo jih dati še drugim v korist. Tisti, ki jih je zakopal, ni bil pohvaljen.

Da moramo delati vsi in za vse, nam pravi tudi Sveto pismo. Govori o stvarjenju Adamove pomočnice, ki naj mu bo v pomoč.

Prav je, da si pomagamo, in da smo si v pomoč. Vedno naj bo pogovor med nami. Vsi naj vemo za vse. Skupno delo in njegova korist ni nikdar last posameznikov in njihovega prizadevanja.

Skupnost mnogo zavisi od posameznika. Pa tudi ta je odvisen od nje. Obojni dobivamo življenjski sok tako od posameznika in vsi od skupnosti.

Skušajmo biti zvesti sebi, bližnjemu in skupnosti, da nam bo lažje obdržati glavo nad vodo.

OB JUŽNIH JEZERIH

Eko Bariloche 2008 (2)

Po obilnem zajtrku ob prvem sončnem svitu, so bili že pred sedmo zjutraj vsi tekmovalci s svojo opremo na avtobusu, ki jih je popeljal v neznan. Pot je vodila proti jugozahodu Bariloč v smeri jezera Mascardi in gore Tronador v osrčje narodnega parka Nahuel Huapi. Pot je kar hitro minila ob lepem razgledu in toplih sončnih žarkih. Organizatorji so morali pohiteti, da so pred tekmovalci prišli v bazni tabor ob jezeru Mascardi v bližini reke zgornji Manso.

Takoj po prihodu so se začeli vsi tekmovalci učiti kako opravljati s kompasom

in najti pravo smer. Prvo moštvo bi moralo štartati že ob devetih pa se je za pol ure zakasnilo, ker smo čakali zdravnika (Ramon Chocconi), ki se je zamudil, ker je vso noč vodil reševalno akcijo pri koči Laguna Negra, kjer se je en mladinec hudo poškodoval. Zdravnik je tekmovalce spremljal oba dva dneva čez celo progo. Hvala Bogu ni imel veliko dela!

Prvi del proge je bil zelo enostaven glede orientacije, le toliko za ogrevanje in da bi tekmovalci dobili pravi občutek premikanja v naravi z nahrbtniki in branju karte proge. Ob poti jih je že čakala prva kontrola. Med progo so bili, na določenih mestih, redarji organizacije ali kontrole, ki so tekmovalcem oddali vprašalnike o splošnem znanju, ki so jih morali odgovoriti na licu mesta. Za vsak napačen odgovor so prejeli kazenske pribitke — 3 minute za vsak napačen odgovor. Takih kontrol je bilo osem, vprašanja pa so bila raznolika: naravoslovje, zemljepis, zgodovina, matematika, slikarstvo, glasba, verouk, slovnost in o novicah objavljenih v tednikih Svobodna Slovenija in Oznanilo.

Proga je vodila naprej čez reko Manso, ki so jo križali s čolnom in nadaljevali z delom orientacije s kompasom. Tam so se nekatera moštva precej zgubljala. Naslednja postaja je bila igra „Atlas - Slovenija“. Vsako moštvo je dobilo štiri vasi ali občine Slovenije, ki so jih morali najti na ogromnem zemljevidu v naravi (velikost 1500 kvadratnih metrov) Mesta so bila označena s količki in šiframi. Izhodiščna točka je bila Ljubljana - parlament kjer je vsak poslanec (vodja moštva) napotil v iskanje svojih občin svoja dva župana (preostala dva člana moštva) v pravo smer. Ko so domnevali, da so našli pravo mesto so morali šifro sporočiti predsedniku parlamenta (sodniku igre). Če je moštvo pravilno našlo svoja mesta so dobili nazaj potni list in so lahko nadaljevali po progji tekme naprej. Da ne bi bilo tako enostavno, so eno od mest morali najprej ugotoviti katero je, preko vprašanja o rojstnem kraju znanega slovenskega pisatelja ali pesnika. Skripte, skripte srednješolskega tečaja. Kako bi prav prišle tukaj ... kdo bi si mislil!

Pot jih je peljala naprej z lepim razgledom na goro Bonete ob reki Claro, ki so jo morali kar peš križati. Naslednji del poti bi morali opraviti s pomočjo GPS (satelitski orientacijski pripomoček), le da je računalniški program svoje zagodel in nepravilno kazal koordinate tako, da sta se prvi dve moštvi pošteno zgubili. Zato organizacijski odbor odločil, da ukine ta del in

moštva vodil naprej preko navodil in smeri.

Tako so prispeli do naslednje postojanke igra Taca - golf (golf, kjer namesto da bi žogico zbijali s palico, so morali nogometno žogo brcati in zadeti v luknjo). Povprečje igrišča je bilo 50 brc, moštvo, ki je imelo več brc je za vsako dodatno prejelo 1 minuto kazenskega pribitka, kdor je pa imel manj kot povprečje je za vsako brco manj odštel minuto. Igra je bila kar zahtevna, ker je težko zadeti z nogo pravo smer in drevesa pa grmovje so bili še dodatno ovira. Tekmovalci so kar namučili svoje 'tace'!

Nadaljevali so pot ob reki mimo krasnih tolmunov in skokih prozorne ledeniške vode, sredi bukovega gozda in bambusa V ozadju pa mogočni Tronador s svojimi ledeniki in zasnežen Bonete. Res prava nepopisna idila! Ponovno je bilo potrebno križati reko, tokrat preko mosta iz debel. Tekmovalci so sedaj šli nazaj po drugi stezi do reke Manso, (ki je tukaj bolj mlečne barve zaradi ledeniške usedline) kjer jih je čolnar čakal, da popelje čez vsako moštvo posebej. Dan se je že nagibal proti poldnevju in želodci tekmovalcev so že začeli kruliti ... Prispeli so do jase ob reki kjer so jih organizatorji čakali s kosilom (sendviči in sadje) in pijačo. Tukaj so lahko vsi počivali uro in pol, pred nadaljevanjem popoldanskega dela tekmovanja.

Konstanta na kvadrat
(Dalje prihodnjič)

